

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **X. S.**, zastoupeného Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 90/LE - PA04 - PA04 - 2008 ze dne 1. 2. 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 28/2008 - 30 ze dne 1. 8. 2008,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu a navrhuje jeho zrušení. Krajský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného, jenž zamítl žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Konkrétně uvádí, že krajský soud se žalobou nezabýval odpovědně a svědomitě a neuvážil zvláštní osobní poměry stěžovatele, které jsou hodné zvláštního zřetele a měly tak být posouzeny jako důvod pro udělení humanitárního azylu podle ust. § 14 zákona o azylu. Napadá též to, že je na místě zkoumat použití správního uvážení žalovaným právě v otázce aplikace ust. § 14 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost stěžovatele všechny podstatné náležitosti uvedené v cit. ustanovení obsahuje. Stěžovatel (resp. jeho zástupkyně pro řízení - advokátka - již si zvolil) v kasační stížnosti pak uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů nezákonnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a z důvodu nepřezkoumatelnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. Ovšem v konkrétní rovině lze v kasační stížnosti shledat pouze výtku, jež byla uvedena výše, že se žalovaný (ani krajský soud) nezabýval možností udělit stěžovateli humanitární azyl podle ust. § 14 zákona o azylu; tuto námitku tedy Nejvyšší správní soud podřadil pod ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. - nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Nejvyšší správní soud je při přezkoumávání rozhodnutí krajských soudů vázán plně rozsahem podané kasační stížnosti (ust. § 109 odst. 2 s. ř. s.), nemůže tedy přihlížet k jiným než uplatněným námitkám. Kasační námitky musí být nejen podřaditelné pod některý z přípustných kasačních důvodů, které jsou vypočteny v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nadto se uplatněné důvody musí shodovat s důvody obsaženými již v žalobě (ust. § 104 odst. 4 s. ř. s.). V žalobě stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného, neboť nevycházelo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, žalovaný opomněl aplikovat ust. § 12 (důvody pro udělení azylu) a § 14a zákona o azylu (důvody udělení doplňkové ochrany). Je tedy zřejmé, že stěžovatel kasační stížnost opírá pouze o jiné důvody, než které uplatnil v řízení před krajským soudem, ač je mohl uplatnit i v tomto řízení; podle ust. § 104 odst. 4 s. ř. s. je tedy kasační stížnost nepřipustná.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť podaný návrh je podle s. ř. s. nepřipustný. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nemohl věcně zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senátu